

Yurd yeri düşüncələri

ƏLİ RZA XƏLƏFLİ

YADDAŞ YANĞISI

(poema-esse)

Yaddaşdan çağırın səsə gedirəm,
Yolları kol basıb, cığırlar itib;
İstədim yaddaşın qoluna girəm,
Onun da üstündə tikanlar bitib.

Mənə əl eləyir, uzaq çağlardan,
Yurdun çal-çağırılı toy-düyünləri;
Sinəmi yandırır-yaxan dağlardan,
Danışır ömrümün ötən günləri.

Qalmışam yol üstə... gözümdə duman,
Dizimdə taqətim titrəyib, əsir;
Gedərəm, getməyə... neyləsin güman,
Həvəsin yolunu qocalıq kəsir.

Nurlanıb qəlbimin küncü-bucağı,
Duyğular göz-gözə, üz-üzə durub;
Dağlar gəl-gəl deyir, açıb qucağı,
Şirin xatirələr toy-büsat qurub.

Gözümlə yeyərdim yalı, yamacı,
Od kimi qalxardım yolu, cığırı;
Könlümün istəyi, andı, amacı,
Çağırır oyatsın bəxti yağırı.

Çinar kəhrizinin suyundan içib,
Yoluma uğuru boyundan alım;
Sinəmi dağlayan izlərdən keçib,
Üzü Xələfliyə ucsun xəyalım.

Ey könül diləyi, yaddaşdan istə,
Bu da Böyük Çaylaq... Mürcüyün bağı;
Gedirəm havalı... başımın üstə,
Xəyalım aparır bir Ağrı dağı.

Bu Qərər yoxuşu, yaddaş yuxusu,
Bu da Qərər piri... öpüm, oxşayım;
Ruhuma can verər yovşan qoxusu,
Çəkim yaddaşıma, səpim, oxşayım.

Yarı yolda qalmaq acıdan-acı,
Mən gərək diklənim... gözləyənim var;
İllərdir gözləyib həsrət əlacı,
Yurd yeri üstündə sızlayanım var.

Gün ötür, əyilir ömrümün yaşı,
Ümidlər üzülüb yolda qalmasın;
Çatım yurd yerinə, öpüm hər daşı,
Daş üstə çiçəklər daha solmasın.

Dayanıb baxıram, bəlkə gəncliyim,
Hardansa boyları... köməyə gələ;
Axı neçə vaxtdır yoxdur dincliyim,
İstək məni çəkir Əlirzagilə.

Baxıram dolaylar, təpələr tanış,
Sözə çəpər çəkir fikir qalxanı.
Dalğalı xəyallar, ləpələr tanış,
Bəs harda axtarım o gənc oğlanı?!

Bəlkə bulaq başı həndəvərində,
Məndən ayrıldığı o yerdə durur;
Sevdiyi qız ilə görüş yerində,
Bəlkə bir gələcək xəyalı qurur.

Bəlkə gözləməkdən yorulub, bezib,
Qarışmış yağışa, torpağa hopub;

Bəlkə bu ayrılıq onu da əzib,
Bəlkə yaddaşından ayrılıb, qopub.

Bəlkə qaya olan, daş olan oğlan,
Gözləyir bulağa gedən qızları;
Ey könül, bu yerdə oda yan, dağlan,
Gətir yaddaşına ötən yazları.

Lənət nişangahı... bir topa daş var,
Bir daş da mən atım qalağın üstə;
Cırların meyvəsi ağız turşudur,
Bəhər göz oxşayar calağın üstə.

Seydisim döngəsi, Şamqulu yalı,
Ərəb zamanından qalan adlardır;
Hər adın altında işğal amalı,
Yurdun sinəsində qalan yadlardır.

Gavur məzarlığı... işğal torunda,
Girov düşüncədə yalan yemişik;
Ərəb xilafəti qılınc zorunda,
Şəhid oğullara gavur demişik.

Yurdun ağrısını təpib sinəmə,
Keçirəm, qalxıram dəyə boyunca;
Korbulaq suyunu səpib sinəmə,
Yurdun şirəsinə içdim doyunca.

Adları, izləri yazıya alıb,
Əmanət qoyuram nəsillər boyu,
Tarixin pozulmaz izidir qalıb,
Sinə gərib adlar, fəsilələr boyu.

Bu da Xələf piri... təzim et, əyil,
Ulu babaların ruhu oyansın;
Həqiqət işiqdir, qaranlıq deyil,
"Oxxay" de, ürəyin nura boyansın.

O Gordubabadır, bu Xələf dağı,
Yaranış günündən əkiz qardaşdır;
Duyana düşüncə, fikir budağı,
Bilənə pozulmaz sözdür, yaddaşdır.

Gedirəm, gözləyir Şirvan bulağı,
Sağda məktəbimiz sükutla baxır;
Xaraba divarlar yanan köz dağı,
Sinəmə dağ basır, yandırır-yaxır.

Hər xaraba yurda salam verirəm,
Gözlərim odları köz daşlarında;
Bu da bizim məktəb, dərdlər dərirəm,
Yanıb qovruluram göz yaşlarında.

Xələfli məktəbi, dağlanıb sinən,
Səni yağı hardan, necə taladı;
Bəxti yağmalanıb ocağı sönən,
Ocağı ocağa kimlər qaladı.

Bir zaman hay-küylü dərs otaqları,
Burda dil-dil ötən kimlər oxuyub;
Sənin qucağında arzu tağları,
Böyükdən tifillər dilək toxuyub.

Azğın vandallara nifrət daşıyan,
Tarixin danılmaz şahidi sənsən;
Xələfli məktəbi... ruhu yaşayan,
Bu kəndin ən uca şəhidi sənsən.

Dərdimin ocağı, axı vətənə,
Alimlər yetirdin, şairlər verdin;
Sənin varlığından qalxıb bitənə,
Arzular bağından diləklər dərdin.

Dərdini dastana, sözə çəkənlər,
Gələr ziyarətə söz oğulları;
Səni yaddaşlara söz-söz əkənlər,
Danışar tarixə bu nağılları.

Hardadır dünyanın ədalət evi,
Yağı əməlinə divan qurula;
Verilə bu yurdun haqqı, görəvi,
İnamlar, ümidlər axa, durula.

Xarratlıq dərsini deyən Xasayın,
Ötgəm söhbətindən xatirə çoxdur;
Mustafa müəllim... qalır söz payın,
Sahib, Allahverdi, Yunus da yoxdu.

Şuşamız işğaldan azad olan gün,
İlqar müəllimin qəlbi dayandı;
Bu şəhid məktəbin bəlkə haman gün,
Ruhu da təzədən qana boyandı.

Dostum Qədimalı, Vahid qayıdar,
Bizim Əliəğa, Əkbər də gələr;
Qəmli xatirələr dərdi uyudar,
Yara sağalanda yaralı gülər.

Ruhumun zəng səsi məni oyadır,
Deyəsən, vaxt çatıb... dərs də qurtarıb;
Məktəbdən ayrılıq... dağdır, qayadır,
Məni xatirələr yola qaytarıb.

Tələsmə, ey könül... gör bir nələr var,
Sağımda, solumda dağılmış evlər;
Məni dərdlər yeyər, acılar qovar,
Gör nələr danışar yağılmış evlər.

Şahməmmədli eli, Əsədli yurdu,
Sökülmüş divarlar diş-diş göynəyir;
Peşrovlı obası... ulamır qurdu,
İsmayılılarda gərmiş göynəyir.

Abad İbrahimli... hansı əl qıydı,
Xaraba yurdunla ağlar qalmısan;
Bu evlər mərdlərin taxtı-tacıydı,
İndi dərd içində dağlar qalmısan.

Telmanın klubu, Bəylər dükanı,
İzi itirənlər izsiz qalaydı;
Xəyanət əlləri əkdik tikanı,
Bu yurd topdağıtmaz səngər qalaydı.

Fikir cəngəlliyi, düşüncə izi,
Aparır yolumu qəm ölkəsinə;
Qəbirlər, məzarlar bir dərd dənizi,
Dalğalar boğmasa, bax sinəsinə.

Yolumun sağ yanı dağa söykəkdir,
Xələf övladları burda uyuyur;
Hər qəbir yaddaşda ulu soy-köküdür,
Ruhlar həsrət çəkir, darda uyuyur.

Bir məzar üstündə bayraq yellənir,
Bizim igid Sarvan yol açıb, taxıb;
Qəlbimdə duyğular söz-söz dillənir,
İnamı şəhidə qol açıb, taxıb.

Yaddaşda İslamın, Əsgərin adı,
Cəfərin ünvanı başdan yazılıb;
Sirac dastanımın səssiz fəryadı,
Torpaqdan yazılıb daşdan yazılıb.

Bircə nişanə var, sözümlü çəkər,
Abasın armudu - abidə ağac;
Bütün xatirələr yazılma əgər,
Uzanar yazıda söz qulaq-qulac.

Orda yığnaq yeri, burda dəyirman,
Sovrulub zamanın küləklərində;
Bu dərdin yükünü çəkməz bir güman,
Dizi qatlanardı burda nərin də.

Burda poçt evinin, tibb ocağının,
Əsirlik yaşayıb həyatı, yurdu;
Üzünə duracaq bir gün yağının,
Fətyalı kişinin bayatı yurdu.

Sözü bir Qüdrətdən danışan, yazan,
Qələm sahibinin işi ağırdır;
Dayım Ələvsətlə, yeznə Ramazan,
Sətirlər içindən məni çağırır.

İbrahim, Əhmədخان... burda hər kimi,
Arasan, bir işdə xidmət sahibi;
Kəndin loğmanıydı, elin həkimi,
Mənim Səlibi nənəm hörmət sahibi.

Qaranın anbarı... sözümlü düzü də,
Əməlin düzü də burda bilinər;
Atamın dilindən ən xoş sözü də,
Mən burda deməsəm, harda bilinər.

Bu kənddə yalandan "vallah" deməyən,
Qaranın düzlükdə tayı tapılmaz;
İndi az tapılar haram yeməyən,
Haram yeyənin də sayı tapılmaz.

Bu da Şirvan qəbri, salam, günaydın,
Səndən ayrılalı günüm olmayıb;
Həsrət yazan qələm sən də sınaydın,
Qəlbimdə bir gül də açıb-solmayıb.

Burda Şirvan babam uyuyan məzar,
Yol gəlir əbədi kurqan üstündə;
Əzizlər, doğmalar... yaddaş qan sızır,
Sözlər də boyanar yarpaq üstündə.

Doğmalar, simsarlar gözlərim gəzir,
Burda Pəri nənəm, Kamran əmim var;
Başımda tufanlar, küləklər əsir,
Dərdlər dənizində xəyal gəmim var.

Düzlük, saflıq rəmzi Namaz dayının,
Ruhuna ehtiram yazı payımdır;
Müdrək Buludxanın fikir yayının,
Sözə gəlməsi də haqqı-sayımdır.

Burda bir pöhrənin, kiçik fidanın,
Qardaşım Arazın qəbri də vardı;
Açılan səhərin, qızaran danın,
İşıqı nurunda bizə baxardı.

Arazi ruhumda yaşatmaq üçün,
Adını oğluma əmanət etdim;
Dünyanın şerinə daş atmaq üçün,
Oğlumun adıyla murada yetdim.

Cavan Bəndiyalı, səni görməmiş,
Yazımın sonuna tələsməyəm də;
Ruhuma baş əyib salam verməmiş,
Yel olub dağlardan heç əsməyəm də.

Qürurlu Raqubun, düz Səfərxanın,
Qəbir evlərini talayıb yağı;
Nəsillər unutmaz Azərbaycanın,
Dərdli sinəsinə çəkilən dağı.

Bu yerdə Rəşidin, Şərəfxanın da,
Gözlərim axtarır qəbirlərini;
Vaxtsiz gülü solmuş Zərəfşanın da,
Qələm necə yazsın dərd-kədərinə?

Kimlər yada düşdü, kimləri yazdım,
Kimləri yazmadım... kimsə qınamaz;
Bir kimsə düşünməz düz yolu azdım,
Bir kimsə yaddaşa məni sinamaz.

Şirvanlı obası, Eyvatlı eli,
Hər adam bir kitab, tarix çırağı;
Hər duyğu başımda bir durna teli,
Gətirər qələmə yazı sorağı.

Möhtəşəm kurqanın üstündə durub,
Baxıram tarixin üfüqlərinə;
Eyvadlı obası yolları yorub,
Yol keçib, köç sürüb neçə qərinə.

Alı oğlu Şirvan atlı, dövəli,
Köçün qabağında... vaxtın üstündə;
Övladlar... neçə qız, oğul nəvəli,
Nəsli budaq verib baxtın üstündə.

Dövrən baş əyib əzəmətinə,
Xan oğlu xan olub ləyaqətində;
Yaşayıb ömrünü öz hörmətinə,
Tanınıb sözünün həqiqətində.

Atam Əzizəoğlu Zəlin özü də,
Ulu Şirvan ocağının közüydü;
İti kəsərində hökmü, sözü də,
Nəslin düşüncəsi, fikir gözüydü.

Şirvanlı nəslinin odu, ocağı,
Müdrək kişilərə işıq olmuşdu;
Halal yola salıb zamanı, çağı,
Hər kəs budağında yaşa olmuşdu.

(Davamı 9-cü səhifədə)

(Əvvəli 8-ci səhifədə)

Xanimanlar quran usta Cəfərin,
Qalmayan evinə baxıb keçirəm;
Nə ağlar yükü var, dərddli səfərin,
Yol boyu qəm yeyir, kədən içirəm.

Bu yanda yurd yerim qırılmış arzu,
Acı bir ittiham yaxamdan tutur;
Üşüdür qəlbimi xatirə buzu,
İllərdir bu torpaq axı dərd udur.

Bir ev tikəsiydim mən də bu yerdə,
Qəza, qədər vurdu, bəxtim də yatdı;
Yaddaşım qoy desin indi bu dərddə,
Taleyim gör neçə tufana atdı.

Xarrat Əvəz əmim, bəna Abdulxan,
Bir zaman ev tikib, saray qurdunuz;
Evlər şəhid olub töküləndə qan,
Niyə ulamadı axı qurdunuz.

Ellər yaraşığı Məmmədin bağı,
Hüseynin, Həsənin evləri hanı?
Rizvanın, Səmədin, Qulamin dağı,
Yandırır ruhumu səssiz pünhanı.

Xəlyəddin, İsbəndər, Məhəmməd getdi,
Təvəkkül, Səxavət qayıtmaz geri;
Əlqəmə yaddaşda yarımçıq bitdi,
Kimlərlə açılar yurdun səhəri?!

Sadiq müəllimin uçub dam, daşı,
Qəvliyalı kişinin yurdu virana;
Raquə oğlu Əli özü qəm daşı,
Daha nəyi deyim sözü duyana.

Zal kişi... ay ata, gəlmişəm yurda,
İndi mən nə deyim dilsiz daşlara;
Sənin kişiliyin, mərdliyin burda,
Əbədi dərds idi ağıl çəşlə.

Sənin böyütdüyün doqquz övladın,
Hərəsi bir evin hökmdarıdır;
Bizə miras qalan sənin öz adın,
Bizim nəyimiz var - ata varıdır.

Günüm də əyilib, vaxt da daralıb,
Axşam küləyinin sazağı gəlir;
Daha neyləyim ki, baxt da qaralıb,
Yaşımın sonuncu uzağı gəlib.

Dayanıb baxıram üfüqlər boyu,
Gün batan yörədə dağlar görünür;
Başımın üstündə qovğalar toyu,
Dağların üstündə duman sürünür.

Qəlbimi titrədir ən incə səslə,
Çiçək tərənəşi, ot tərənəşi;
Məni qucaqlayır soyuq nəfəslə,
Ömrümün yoxuşu, bəxtin yenişi.

Hanı hay-küylü kənd... mən necə yazım,
Ümidde saralıb, dildə solanı;
Saralmış yarpaqdır burda payızım,
Sözüm salamlayır olub-qalanı.

Axır ki, gəlmişəm, Şirvan bulağı,
Niyə nəğmələrin qeybə çəkilib?
İtirib izləri yoxdur sorağı,
Yerində bir ölü sükut əkilib.

Bu bulaq başında şux gözəllərin,
Şaqraq gülüşləri dilləri hanı?!
Açılan dan üzü gülən səhərin,
Salamına gələn elləri hanı?!

Başına dolanım yanan çinarım,
Adına yaşımın yaşı əkilib;
Başına qarğalar qonan çinarım,
Qürurun, vüqarın yoxa çəkilib.

Ürəkdə göyərrib, dildə bitənsən,
Ay mənim həsrətli çinar qardaşım;
Sözümə ocaqsan, pirsən, vətənsən,
Qəlbimin ən dərin sirri, sirdaşım.

İllərdir qəm yeyib dərddini içən,
Gövdəni oxşayım, boyunu sevim;
Uzun ayrılıqdan, həsrətdən keçən,
Vüsəlini sevdim, toyunu sevdim.

Ay çinar qardaşım, keşikçi durub,
Bu yerə, bu yurda pənah olmusan;
İllərdir ümidlər sarayı qurub,
Açılan dan üzü, sabah olmusan.

Ay çinar qardaşım, bir xahişim var,
Yön ver, evimizin dərddini görüm;
Görüm danışırımı uçub daş-divar?
Şəhid divarların mərdini görüm.

Saralmış yarpaqlar pıçıltılarla,
Könlümü oxşayır, "yeri, get" deyir;
Divarlar döyüşüb yağışla, qarla,
Çinar istəyimə "yeri, yet" deyir.

Baxıram, bu çinar, bu da evimiz,
İyirmi addımlıq yol var arada;
Sızlayıb torpaqda, suda evimiz,
Sızlayıb evimiz dərddə, yarada.

Yeriyə bilmirəm bu azca yolu,
Sanki daş asılıb ayaqlarımdan;
Babamdan əmanət bu qoca yolu,
Kəsib qaytarıram can bazarımdan.

Mən necə yeriyim, necə çatım bəs,
Qalmayıb divarda daş, daş üstündə;
Ayrılıq odunda yanmadım əbəs,
Bir istək gətirdim yaddaş üstündə.

Səssiz sükut ilə deyər "hardasan",
Qınayar divarlar, bu daşlar məni;
Ay yurdum, bilirəm, yoxda, vardasan,
Boğar öz içimdə qan-yaşlar məni.

İllər ayrısıyıq, sən məni qına,
Axı üzüm yoxdur daşına çəkim;
Sən mənim eşqimi gəl bir də sına,
İzin ver dərddini sinəmə əkim.

Çəkib varlığımdan əkirəm söz-söz,
Sırrımı danışır yaddaş toxumu;
Qayalar üstündə göyərər göz-göz,
Bitirər nəsillər bu daş toxumu.

Qəlbimin qarası, yarası bitməz,
Mən ada, şöhrətə çatsam da yenə;
Ayrılıq ağrısı çəkilməz, getməz,
Həsrəti çiynimdən atsam da yenə.

Qayıtmaz ömrümə itən gəncliyim,
Həsrətlər, qovğalar qər qətdi onu;
Ağrılar, acılar yeyən dincliyim,
Bir tale qisməti, bir ömrün sonu.

Xaraba divarlar, uçub divarlar,
Mənə tənə ilə belə baxmayın;
Daha soruşmayın... keçib, hər nə var,
Məni qınaqlara çəkib yaxmayın.

Gəl, ay qonşu qızı, sənənlə birgə,
Sevgimiz bu evdə çiçək açmışdı;

Gəl soruş, divarlar danışar bəlkə,
Deyər qismətimiz hara qaçmışdı.

Sənin bəzədiyin bu daş-divarlar,
Bizə sevinc payı, gülüş vermişdi;
Burda üzümüzlə gülən arzular,
İstəklər təzə-tər güllər dərmişdi.

İki oğul, bir qız tale bəxşişi,
Bəxtimizə doğan ulduzlar idi;
Hər vaxtın özünün ayrı gərdişi,
Onda gecələr də gündüzlər idi.

Hələ ilk görüşlər, ilk həyəcanlar,
Divarlar yön tutub, həyan olurdu;
Bir olub birləşən ürəklər, canlar,
Sevgi atəşində büryan olurdu.

Gecələr danışır ulduzla, Ayla,
Səhərlər günəşlə bir oyanardıq;
"Bu dövrən bizimdir" deyib dünyaya,
Qövsü-qüzeh üstə al boyanardıq.

Sevgilim, gəl oxşa bu divarları,
Burda gələcəyə yollar çəkərdik;
Sevgiyə dəyməzdi dünyanın varı,
Burda sevgimizlə dilək əkərdik.

Qovğalar içində çırpınsaq da biz,
Sevgi dağlarını kədən aşmazdı;
Bizə həyan idi xoş niyyətimiz,
Qəzəb qaynasa da, dolub-daşmazdı.

Burda sevgilərin çiçəkli yazı,
Burda məhəbbətin baharı vardı;
Burda bəxtimizə yazılan yazı,
Nə deyir, söz bilən göydə duyardı.

Dolanıb zəmanə, dövrən da dönüb,
Yenə yanacaqmı ümid çırağı?!

Yurdun öz dili var, danışa bilsə,
Hər övlad yurd ilə ünsiyyət qurar;
Zəhmətlər əkilsə, diləklər gülsə,
Çökmüş yurd yerləri ayağa durar.

Hər yara nə qədər dərin olsa da,
Zaman məlhəm olar, dövrən sağaldar;
Şəhid oğulların dağı qalsa da,
Yaddaş adlarına mehrib ucaldar.

Burda qələmimin qəmi dillənir,
Şəhidlər adına salamlarım var;
Vətən dağlarında sözüm güllənir,
Qırmızı çiçəkli bir baharım var.

Seyid Əli qəlbim odu, atəşi,
Kəlbəcər dağları yaddan çıxarmaz;
Yusiflə Məhiyyədin... acı gərdişi,
Tarix başdan yazar, addan çıxarmaz.

Xurşidin, Xıdırın şəhidlik taxtı,
Könlümdə ucadır, söz-söz bəzənər;
İgid oğulların zamanı, vaxtı,
Tarix kitabında köz-köz bəzənər.

Qaçay Baxışoğlu, yaşayar adı,
Çat verdi ürəyi Sur döyüşündə;
Şəhidlik yolunun itməz qan dadı,
Ruhu uyusa da nur döyüşündə.

Hər oğul bir yurdun gülü, qönçəsi,
Azər də Dirinin çiçəyi idi;
Bir gözəl qəlbimin sevda bircəsi,
Yaz ağzı bənövşə ləçəyi idi.

Tikilər şəhərlər, qurular kəndlər,
Vətənə bir yeni tarix yazılar;
Arxlara su gələr, çəkilər bəndlər,
Qədim Qarabağda yenə yaz olar.

İsti nəfəsimiz yurda can verər,
Zəhmət məlhəm olar, yaraya, dərddə;
Şəhid oğulların ruhu gül dərər,
Dirilər torpaq da, oyanar yer də.

Yovşan qoxusuna qəlbim atlanır,
Ruhumla uçaram Gəyən çölündə;
Acı xatirələr yenə dadlanar,
Üzərəm istəyin vüsəl gölündə.

Baxaram Diridən Araz boyunca,
Xudafərin üstə görüş çağım var;
Könlümün gözünə çəkəm doyunca,
Bir qardaş toyuna umacağım var.

Oğlumun, nəvəmin döyüş yerləri,
Dinim imanımıdır, könlül varımdır;
Məkkəm, Mədinəmdir yurdun pirləri,
Yazdığım misralar dualarımdır.

Ruhumun çağlayan alov dilləri,
Qəlbim atəşidir, odudur sözüm;
Xələfli həsrəti çəkən elləri,
Söz-söz salamlayar ocağım, közüm.

İnsana ömrünün ahıl çağında,
Bircə sirdaşı var, o da yurd yeri;
Əlçətməz, ünyetməz həsrət dağında,
Gəzərsən sahilsiz xatirələri.

...Solsa da qəlbimdə, yaşıl bağ, çəmən,
Ruhumda ulayan yaddaşı tapdım;
İtən gəncliyimi tapmasam da mən,
Qəlbimdə yurd yeri - sirdaşı tapdım.